

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

La present llei orgànica entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei orgànica i que la facen complir.

Madrid, 14 de març del 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

5451 *LLEI 3/2003, de 14 de març, sobre l'orde europea de detenció i entrega.* («BOE» 65, de 17-3-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El dia 13 de juny del 2002 es va adoptar pel Consell de Ministres de Justícia i Interior la Decisió marc relativa a l'orde de detenció europea i als procediments d'entrega entre Estats membres (DOCE L 190/1, de 17 de juliol del 2002), primer instrument jurídic de la Unió en què es fa aplicació del principi de reconeixement mutu enunciat en les conclusions del Consell Europeu de Tampere.

El mandat de crear un espai de llibertat, seguretat i justícia que el Tractat d'Amsterdam ha encomanat a la Unió té per objecte assegurar que el dret a la lliure circulació dels ciutadans pugui disfrutar-se en condicions de seguretat i justícia accessible a tots. Es tracta, per tant, de la creació d'una verdadera comunitat de Dret en què s'assegure la protecció jurídica efectiva dels drets ciutadans i en la qual la lesió de tal dret compte amb la resposta d'un sistema judicial sense fronteres dins de la Unió.

En este context, els mecanismes tradicionals de cooperació judicial han de deixar pas a una nova forma d'entendre les relacions entre els sistemes jurídics dels Estats membres basada en la confiança. Ací és on s'inserix el principi de reconeixement mutu, que permet l'execució pràcticament automàtica de les resolucions dictades per les autoritats judicials dels altres Estats.

La present llei té per objecte complir les obligacions que la Decisió marc estableix per als Estats membres, consistents en la substitució dels procediments extradicionals per un nou procediment d'entrega de les persones sospitoses d'haver comés algun delicte o que eludixen l'acció de la justícia després d'haver sigut condemnades per sentència ferma. Este procediment s'articula entorn d'un model de resolució judicial unificat a escala de la Unió, l'orde europea de detenció i entrega, que pot ser emesa per qualsevol jutge o tribunal espanyol que sol·licite l'entrega d'una persona a un altre Estat membre per al seguiment d'actuacions penals o per al compliment d'una condemna imposada. De la mateixa manera, l'autoritat judicial competent a Espanya haurà de procedir a l'entrega quan siga requerida per l'autoritat judicial d'un altre Estat membre.

L'aplicació del principi de reconeixement mutu determina que, rebuda l'orde europea per l'autoritat judicial competent per a la seua execució, esta es produisca de forma pràcticament automàtica, sense necessitat que l'autoritat judicial que ha d'executar l'orde realitze un nou examen de la sol·licitud per a verificar la conformitat d'esta al seu ordenament jurídic intern. D'esta manera els motius pels quals l'autoritat judicial pot negar-se a l'execució estan taxats en el text de la llei i la seua naturalesa permet una apreciació objectiva per part de l'autoritat judicial. Desapareixen, per tant, motius de denegació habituals en els procediments extradicionals, com els relatius a la no entrega de nacionals o a la consideració dels delictes com a delictes polítics.

El caràcter profundament innovador d'este procediment s'accentua si es té en compte que este s'aplica en relació amb una àmplia llista de categories de delictes que s'establixen en la Decisió marc, i respecte a les quals ja no pot continuar controlant-se l'existència de doble incriminació. D'esta manera, rebuda una orde europea per l'autoritat judicial per algun dels tipus delictius establits en esta llista, i sempre que supere un determinat lliandar de pena, esta haurà de procedir a l'execució amb independència que el seu ordenament penal incloga esta figura delictiva.

Una altra de les aportacions importants que s'incorpora al nostre ordenament amb la present llei consisteix a configurar el procediment de detenció i entrega com un procediment purament judicial, sense a penes intervenció de l'executiu. Esta previsió té tot el sentit si es té en compte que, en l'espai en què opera el principi de reconeixement mutu, que és un espai de confiança recíproca, procedir a una verificació de la situació política de l'Estat emissor de l'orde europea no pareix tindre ja molt de sentit. Ja que desapareix del procediment el marge per a l'apreciació discrecional de la conveniència als interessos de l'Estat, l'aplicació de les previsions de l'orde europea pot atribuir-se com a competència judicial exclusiva.

Això comporta un altre gran avantatge, com és la relativa a l'agilitat del procediment. L'orde europea és remesa directament per l'autoritat judicial que l'emeta a l'autoritat que ha de procedir a la seua execució, sense necessitat que intervinga l'autoritat central. L'entrega de la persona s'efectua després d'haver seguit un procediment que la llei ha pres especial atenció a configurar com a àgil i ràpid, a fi de complir els breus terminis a què obliga la norma europea. Si hi ha consentiment a l'entrega, la decisió ha d'adoptar-se en els 10 dies següents a la prestació del consentiment. En el cas que la persona reclamada no consenta en l'entrega, la decisió s'adoptarà en els 60 dies següents a la detenció. L'entrega haurà de produir-se normalment, en l'un i l'altre cas, en els 10 dies següents a l'adopció de la decisió.

Es tracta, per tant, d'una llei que introdueix modificacions tan substancials en el clàssic procediment d'extradició que pot afirmar-se sense reserves que este ha desaparegut de les relacions de cooperació judicial entre els Estats membres de la Unió Europea. El procediment d'entrega que s'aplicarà en el seu lloc permetrà a partir d'ara que esta forma de cooperació judicial directa opere de manera eficaç i ràpida, entre Estats els valors constitucionals dels quals es basen en el respecte dels drets fonamentals i en els principis democràtics.

CAPÍTOL I**Disposicions generals****Article 1.** *Definicions.*

1. L'orde de detenció europea (en avant, l'orde europea) és una resolució judicial dictada en un Estat membre de la Unió Europea amb vista a la detenció i l'entrega

per un altre Estat membre d'una persona a qui es reclama per a l'exercici d'accions penals o per a l'execució d'una pena o una mesura de seguretat privatives de llibertat.

2. Als efectes d'esta llei, s'entén per:

«autoritat judicial d'emissió»: l'autoritat judicial de l'Estat membre emissor que siga competent per a dictar una orde europea en virtut del dret d'eixe Estat;

«autoritat judicial d'execució»: l'autoritat judicial de l'Estat membre d'execució que siga competent per a executar l'orde europea en virtut del dret d'eixe Estat.

Article 2. *Designació d'autoritats competents a Espanya.*

1. A Espanya, són «autoritats judicials d'emissió» competents als efectes d'emetre l'orde europea el jutge o tribunal que conega de la causa en què corresponga tal tipus d'ordes.

2. A Espanya, són «autoritats judicials d'execució» competents als efectes de complir l'orde europea els Jutjats Centrals d'Instrucció i la Sala Penal de l'Audiència Nacional, en els casos i forma determinats per la present llei.

3. L'Autoritat Central competent és el Ministeri de Justícia.

Article 3. *Contingut de l'orde de detenció europea.*

L'orde europea contindrà, en una de les llengües oficials de l'Estat membre d'execució o en qualsevol altra llengua acceptada per este, la informació següent, establida de conformitat amb el formulari que figura en l'annex:

- La identitat i nacionalitat de la persona reclamada.
- El nom, l'adreça, el número de telèfon i de fax i l'adreça de correu electrònic de l'autoritat judicial d'emissió.
- La indicació de l'existència d'una sentència ferma, d'una orde de detenció o de qualsevol altra resolució judicial executiva que tinga la mateixa força prevista en l'àmbit d'aplicació dels articles 5 i 9 de la present llei.
- La naturalesa i tipificació legal del delictes, en particular respecte als articles 5 i 9 de la present llei.
- Una descripció de les circumstàncies en què es va cometre el delictes, inclosos el moment, el lloc i el grau de participació en este de la persona reclamada.
- La pena dictada, si hi ha una sentència ferma, o bé l'escala de penes que estableix la legislació per a eixe delictes.
- Si és possible, altres conseqüències del delictes.

Article 4. *Gastos.*

Els gastos ocasionats en territori espanyol per l'execució d'una orde europea de detenció seran a càrrec de l'Estat espanyol. Els altres gastos aniran a càrrec de l'Estat d'emissió.

CAPÍTOL II

Emissió d'una orde europea

Article 5. *Objecte de l'orde europea.*

1. Les autoritats judicials d'emissió espanyoles podran dictar una orde europea en els supòsits següents:

- A fi de procedir a l'exercici d'accions penals, per aquells fets per als quals la llei penal espanyola assenyalava una pena o una mesura de seguretat privatives de llibertat la duració màxima de la qual siga, almenys, de 12 mesos.

- A fi de procedir al compliment d'una condemna a una pena o una mesura de seguretat no inferior a quatre mesos de privació de llibertat.

2. Quan es tracte de delictes per als quals es preveja una pena o mesura de seguretat privativa de llibertat la duració màxima de la qual siga de, com a mínim, tres anys i siguen susceptibles d'integrar-se en alguna de les categories previstes en l'article 9.1, l'autoritat judicial d'emissió haurà de fer-ho constar expressament.

3. Així mateix, l'autoritat judicial d'emissió espanyola podrà sol·licitar a les autoritats d'execució que, de conformitat amb el seu dret intern, entreguen els objectes que constituïsquen mitjans de prova o efectes del delictes.

4. Les autoritats judicials d'emissió espanyoles deduiran del període total de privació de llibertat que haja de complir-se a Espanya com a conseqüència d'una condemna a una pena o mesura de seguretat privatives de llibertat qualsevol període de privació de llibertat derivat de l'execució d'una orde europea.

Article 6. *Transmissió d'una orde europea.*

1. Quan es conega el parador de la persona reclamada, l'autoritat judicial d'emissió espanyola podrà comunicar directament a l'autoritat judicial competent d'execució l'orde europea.

2. En cas que no siga conegut tal parador, l'autoritat judicial d'emissió espanyola podrà decidir introduir una descripció de la persona reclamada en el Sistema d'Informació Schengen.

3. Sense perjudi del que disposa l'apartat 1 l'autoritat judicial d'emissió espanyola podrà decidir, en qualsevol circumstància, introduir una descripció de la persona reclamada en el Sistema d'Informació Schengen.

4. Les citades descripcions s'efectuaran de conformitat amb el que disposa l'article 95 del Conveni d'Aplicació de l'Acord de Schengen de 14 de juny de 1985, relatiu a la supressió gradual dels controls en fronteres comunes de 19 de juny de 1990. Una descripció en el Sistema d'Informació Schengen, acompanyada de la informació que figura en l'article 3 de la present llei, equivaldrà a tots els efectes a una orde de detenció europea.

5. Si no és possible recórrer al Sistema d'Informació Schengen, l'autoritat judicial d'emissió espanyola podrà recórrer als servicis d'Interpol per a la comunicació de l'orde europea.

Article 7. *Procediment de transmissió.*

L'autoritat judicial espanyola d'emissió podrà transmetre l'orde europea per qualsevol mitjà fiable que puga deixar constància escrita, en condicions que permeten a l'autoritat d'execució establir la seua autenticitat.

Qualsevol dificultat que sorgisca en relació amb la transmissió o l'autenticitat d'algun document necessari per a l'execució de l'orde europea es resoldrà per mitjà de comunicació directa entre les autoritats judicials implicades.

Després de la transmissió de l'orde europea, l'autoritat judicial espanyola d'emissió podrà transmetre a l'autoritat judicial d'execució tota la informació complementària que siga d'utilitat per a procedir a la seua execució.

Les autoritats judicials d'emissió espanyoles remetran una còpia de les ordes europees enviades al Ministeri de Justícia.

Article 8. *Entregues temporals.*

1. Quan s'haja emés una orde europea en el supòsit previst en l'apartat 1.a) de l'article 5, l'autoritat judicial

d'emissió espanyola podrà sol·licitar de l'autoritat judicial d'execució, abans que esta s'haja pronunciat sobre l'entrega definitiva, bé el trasllat temporal a Espanya de la persona reclamada per a la pràctica de diligències penals o la celebració de la vista oral, o bé ser autoritzada per a traslladar-se a l'Estat d'execució a fi de prendre declaració a la dita persona.

2. Si l'autoritat judicial d'execució, després d'haver acordat l'entrega de la persona reclamada, decidira suspendre esta fins a la celebració de juí o fins al compliment de la pena imposada en l'Estat d'execució, per un fet distint del que motivara l'orde europea, l'autoritat judicial d'emissió espanyola podrà sol·licitar el trasllat temporal de la dita persona a fi de procedir a la pràctica de diligències penals o per a la celebració de la vista oral.

CAPÍTOL III

Execució d'una orde europea

Article 9. *Fets que donen lloc a l'entrega.*

1. Quan l'orde europea haguera sigut emesa per un delictes que, tal com es definix en el dret de l'Estat d'emissió, pertanga a una de les categories de delictes que a continuació es relacionen, i tal delictes estiguera castigat en l'Estat d'emissió amb una pena o una mesura de seguretat privativa de llibertat la duració màxima de la qual siga, almenys, de tres anys, s'acordarà l'entrega de la persona reclamada sense control de la doble tipificació dels fets:

- pertinença a organització delictiva,
- terrorisme,
- tràfic de sers humans,
- explotació sexual dels xiquets i pornografia infantil,
- tràfic il·lícit d'estupefaents i substàncies psicotròpiques,
- tràfic il·lícit d'armes, municions i explosius,
- corrupció,
- frau, inclòs el que afecte els interessos financers de les Comunitats Europees d'acord amb el Conveni de 26 de juliol de 1995, relatiu a la protecció dels interessos financers de les Comunitats Europees,
- blanqueig del producte del delictes,
- falsificació de moneda, inclosa la falsificació de l'euro,
- delictes d'alta tecnologia, en particular delictes informàtic,
- delictes contra el medi ambient, inclòs el tràfic il·lícit d'espècies animals protegides i d'espècies i varietats vegetals protegides,
- ajuda a l'entrada i residència en situació il·legal,
- homicidi voluntari, agressió amb lesions greus,
- tràfic il·lícit d'òrgans i teixits humans,
- segrest, detenció il·legal i presa d'ostatges,
- racisme i xenofòbia,
- robatoris organitzats o a mà armada,
- tràfic il·lícit de béns culturals, incloses les antiguitats i les obres d'art,
- estafa,
- xantatge i extorsió de fons,
- violació de drets de propietat industrial i falsificació de mercaderies,
- falsificació de documents administratius i tràfic de documents falsos,
- falsificació de mitjans de pagament,
- tràfic il·lícit de substàncies hormonals i altres factors de creixement,
- tràfic il·lícit de materials radioactius o substàncies nuclears,
- tràfic de vehicles robats,
- violació,
- incendi voluntari,

delictes inclosos en la jurisdicció de la Cort Penal Internacional,

- segrest d'aeronaus i barcos,
- sabotatge.

2. En els restants supòsits no prevists en l'apartat anterior, sempre que estiguen castigats en l'Estat d'emissió amb una pena o mesura de seguretat privativa de llibertat la duració màxima de la qual siga, almenys, de dotze mesos o, quan la reclamació tinguera com a objecte el compliment de condemna a una pena o mesura de seguretat no inferior a quatre mesos de privació de llibertat, l'entrega podrà supeditar-se al requisit que els fets que justifiquen l'emissió de l'orde europea siguen constitutius d'un delictes conforme a la legislació espanyola, amb independència dels elements constitutius o la qualificació d'este.

Article 10. *Actuacions inicials.*

1. Si l'òrgan judicial espanyol que rep una orde europea no és competent per a donar-li curs, transmetrà d'ofici la dita orde a l'Audiència Nacional i n'informarà l'autoritat judicial d'emissió.

2. El Jutjat Central d'Instrucció, com a autoritat judicial d'execució espanyola, comprovarà que l'orde europea estiga traduïda a l'espanyol.

En el cas que no es remeta l'orde traduïda, l'autoritat judicial d'execució espanyola ho comunicarà a l'autoritat judicial d'emissió, a fi que la remeta en el més breu termini. El procediment se suspendrà mentres no es reba esta.

Quan la detenció de la persona reclamada siga conseqüència de la introducció de la seua descripció en el Sistema d'Informació Schengen, efectuada de conformitat amb el que disposa l'article 95 del Conveni d'aplicació de l'acord de Schengen, de 14 de juny de 1985, relatiu a la supressió gradual dels controls en les fronteres comunes, el Jutjat Central d'Instrucció procedirà, d'ofici, a la traducció de l'orde, sense suspendre el procediment.

3. El Jutjat Central d'Instrucció comunicarà al Ministeri de Justícia, tan ràpidament com siga possible, la recepció de totes les ordes europees que li siguen remeses per a la seua execució.

Article 11. *Garanties que hauran de ser sol·licitades de l'Estat d'emissió en casos particulars.*

1. Quan la infracció en què es basa l'orde europea estiga castigada amb una pena o una mesura de seguretat privativa de llibertat a perpetuïtat, l'execució de l'orde de detenció europea per l'autoritat judicial espanyola estarà subjecta a la condició que l'Estat membre d'emissió tinga disposat en el seu ordenament una revisió de la pena imposada, o l'aplicació de mesures de clemència a les quals la persona s'aculla d'acord amb el dret o pràctica de l'Estat d'emissió, amb vista a la no execució de la pena o mesura.

2. Així mateix, quan la persona que fóra objecte de l'orde europea als efectes d'entaular una acció penal fóra de nacionalitat espanyola, la seua entrega es podrà supeditar, després de ser oïda, a la condició que siga tornada a Espanya per a complir la pena o mesura de seguretat privativa de llibertat que poguera pronunciar en contra seua l'Estat d'emissió.

Article 12. *Causes de denegació.*

1. L'autoritat judicial d'execució espanyola denegarà l'execució de l'orde europea en els casos següents:

a) Quan de la informació de què dispose l'autoritat judicial d'execució espanyola es desprenga que la per-

sona reclamada ha sigut jutjada definitivament pels mateixos fets per un Estat membre distint de l'Estat d'emissió, sempre que, en cas de condemna, la sanció haja sigut executada, o estiga en eixos moments en curs d'execució o ja no puga executar-se en virtut del dret de l'Estat membre de condemna.

b) Quan la persona que siga objecte de l'orde de detenció europea encara no puga ser, per raó de la seua edat, considerada responsable penalment dels fets en què es base la dita orde, d'acord amb el dret espanyol.

c) Quan la persona reclamada haja sigut indultada a Espanya de la pena imposada pels mateixos fets en què es funda l'orde europea i este fóra perseguible per la jurisdicció espanyola.

2. L'autoritat judicial d'execució espanyola podrà denegar l'execució de l'orde europea en els casos següents:

a) Quan es done el supòsit previst en l'article 9.2; no obstant, en matèria de taxes i impostos, de duana i de canvi, no podrà denegar-se l'execució de l'orde europea pel motiu que la legislació espanyola no impose el mateix tipus de taxes o d'imposts o no continga el mateix tipus de reglamentació en matèria de taxes i impostos, de duana i de canvi que la legislació de l'Estat membre emissor.

b) Quan la persona que fóra objecte de l'orde europea estiga sotmesa a un procediment penal a Espanya pel mateix fet que haja motivat l'orde europea.

c) Quan s'haja acordat el sobreseïment lliure a Espanya pels mateixos fets.

d) Quan sobre la persona que fóra objecte de l'orde europea haja recaigut en un altre Estat membre de la Unió Europea una resolució definitiva pels mateixos fets que impedisca definitivament el posterior exercici de diligències penals.

e) Quan la persona objecte de l'orde europea haja sigut jutjada definitivament pels mateixos fets en un tercer Estat no membre de la Unió Europea, sempre que, en cas de condemna, la sanció haja sigut executada o estiga en eixos moments en curs d'execució o ja no puga executar-se en virtut del dret de l'Estat de condemna.

f) Quan l'orde europea s'haja dictat als efectes d'execució d'una pena o mesura de seguretat privatives de llibertat, sent la persona reclamada de nacionalitat espanyola, llevat que consenta a complir-la en l'Estat d'emissió. En qualsevol altre cas, haurà de complir la pena a Espanya.

g) Quan l'orde europea preveja delictes que l'ordenament jurídic espanyol considere comesos en la seua totalitat o en part en el territori espanyol.

h) Quan l'orde europea preveja delictes que s'hagen comés fora del territori de l'Estat d'emissió i l'ordenament espanyol no permeta la persecució d'eixos mateixos fets quan s'hagen comés fora del territori espanyol.

i) Quan conforme a la legislació espanyola el delicte en què es funda l'orde europea o la pena imposada hagueren prescrit, si respecte dels fets delictius hagueren sigut competents per a la seua persecució els tribunals espanyols.

Article 13. *Detenció i posada a disposició de l'autoritat judicial.*

1. La detenció d'una persona afectada per una orde europea de detenció i entrega es practicarà en la forma i amb els requisits i garanties prevists per la Llei d'Enjudiciament Criminal.

2. En el termini màxim de 72 hores després de la seua detenció, la persona detinguda serà posada a disposició del jutge central d'Instrucció de l'Audiència Nacional.

3. Posada la persona detinguda a disposició de l'autoritat judicial, esta l'informarà de l'existència de l'orde europea, el seu contingut, la possibilitat de consentir amb caràcter irrevocable la seua entrega a l'Estat emissor, així com de la resta dels drets que li assisteixen.

4. La detenció de la persona reclamada serà comunicada a l'autoritat judicial d'emissió pel Jutjat Central d'Instrucció.

Article 14. *Audiència del detingut.*

1. L'audiència de la persona detinguda se celebrarà davant del jutge central d'Instrucció, en el termini màxim de 72 hores des de la posada a disposició judicial, amb assistència del Ministeri Fiscal, de l'advocat de la persona detinguda i, si és el cas, d'intèrpret, havent de realitzar-se conforme al que es preveu per a la declaració del detingut per la Llei d'Enjudiciament Criminal.

2. En primer lloc, s'oirà la persona detinguda sobre la prestació del seu consentiment irrevocable a l'entrega.

Si la persona detinguda consentira en la seua entrega, s'estendrà acta comprensiva d'este extrem, que serà subscripta per la persona detinguda, el secretari, el representant del Ministeri Fiscal i el jutge. En la mateixa acta es farà constar la renúncia a acollir-se al principi d'especialitat, si s'haguera produït.

En tot cas, el jutge central d'Instrucció comprovarà si el consentiment a l'entrega per part de la persona detinguda ha sigut prestat lliurement, i amb ple coneixement de les seues conseqüències, en especial del seu caràcter irrevocable. De la mateixa manera correspondrà respecte de la renúncia a acollir-se al principi d'especialitat.

A continuació, si no haguera consentit, el jutge oirà les parts sobre la concurrència de causes de denegació o condicionament de l'entrega.

3. En tot cas, s'oirà el Ministeri Fiscal sobre la procedència de l'entrega o la imposició de condicions a esta.

4. En l'audiència podran proposar-se per les parts els mitjans de prova relatius a la concurrència de causes de denegació o condicionament de la dita entrega.

Si la prova no poguera practicar-se en el curs de l'audiència, el jutge fixarà un termini per a la seua pràctica, tenint en compte la necessitat de respectar els terminis màxims prevists en esta llei.

Article 15. *Informació adicional.*

1. Quan l'orde europea transmesa no continga la informació preceptiva referida en l'article 3, el jutge central d'Instrucció sollicitarà a l'autoritat judicial d'emissió la informació omesa. Igualment, podrà sollicitar de l'autoritat judicial d'emissió informació complementària sobre els possibles motius de denegació o condicionament de l'execució.

2. El jutge central d'Instrucció podrà fixar un termini perquè se li envie la dita informació, tenint en compte la necessitat de respectar els terminis màxims prevists per l'article 19.

Article 16. *Trasllat temporal o presa de declaració de la persona reclamada.*

1. En els supòsits prevists en l'apartat 1.a) de l'article 5, si l'autoritat judicial d'emissió ho sollicitara, el Jutjat Central d'Instrucció podrà acordar, bé que es prenga declaració a la persona reclamada conforme el que disposa l'apartat segon, o bé el trasllat temporal de la dita persona a l'Estat d'emissió.

2. La presa de declaració de la persona reclamada es durà a terme per l'autoritat judicial d'emissió que es

traslladarà a Espanya i, si és el cas, amb l'assistència de la persona designada de conformitat amb el dret de l'Estat d'emissió. La dita declaració es practicarà segons el que preveu la llei espanyola i en les condicions pactades entre les autoritats judicials concernides. En tot cas, es respectarà el dret a l'assistència lletrada del detingut, el seu dret a no declarar contra si mateix i a no confessar-se culpable, així com a ser assistit d'un intèrpret.

El jutjat Central d'Instrucció podrà establir que la dita diligència es practique en la seua presència o amb la d'un secretari judicial que deixi constància del compliment de les condicions previstes en este article i les pactades entre les autoritats judicials que coneixen del procediment.

3. En cas d'haver-se acordat el trasllat temporal de la persona detinguda, es durà a terme este trasllat en les condicions i amb la duració que s'acorde amb l'autoritat judicial d'emissió. En tot cas, la persona reclamada haurà de tornar a Espanya per a assistir a les vistes orals que li concernisquen en el marc del procediment d'entrega.

Article 17. *Situació personal de la persona reclamada.*

1. En el curs de l'audiència a què es referix l'article 14, el jutge central d'Instrucció, oït el Ministeri Fiscal, decretarà la presó provisional o la llibertat provisional, adoptant totes les mesures cautelars que considere necessàries per a assegurar la plena disponibilitat dels afectats, i de manera especial les previstes a este efecte en la Llei d'Enjudiciament Criminal.

2. El jutge resoldrà atenent les circumstàncies del cas i la finalitat d'assegurar l'execució de l'orde europea.

3. En qualsevol moment del procediment i en atenció a les circumstàncies del cas, el jutge, oït el Ministeri Fiscal, podrà acordar que cesse la situació de presó provisional, però en este cas haurà d'adoptar alguna o algunes de les mesures cautelars referides en l'apartat 1 anterior.

4. Contra les resolucions judicials a què es referix este article es podrà interposar recurs d'apel·lació davant de la Sala Penal de l'Audiència Nacional.

Article 18. *Decisió sobre l'entrega de la persona reclamada.*

1. Si la persona afectada haguera consentit a ser entregada a l'Estat d'emissió i el Ministeri Fiscal no advertira causes de denegació o condicionament de l'entrega, el jutge central d'Instrucció podrà acordar per mitjà d'una interlocutòria la seua entrega a l'Estat d'emissió. Esta interlocutòria es dictarà en el termini màxim de 10 dies a partir de la celebració de l'audiència i no s'hi podrà interposar cap recurs en contra.

2. En els altres supòsits, el jutge central d'Instrucció elevarà les seues actuacions a la Sala del Penal de l'Audiència Nacional. La Sala resoldrà per mitjà d'una interlocutòria, amb observança del termini màxim fixat per l'article següent. Contra esta interlocutòria no es podrà interposar cap recurs.

Article 19. *Terminis.*

1. L'orde europea de detenció es tramitarà i executarà amb caràcter d'urgència.

2. Si la persona reclamada consent l'entrega, la decisió judicial haurà d'adoptar-se en els 10 dies següents.

3. Si no hi ha consentiment, s'adoptarà la decisió en un termini de 60 dies després de la seua detenció.

4. Quan per raons justificades no es puga adoptar la decisió en els terminis assenyalats, estos podran

prorrogar-se per uns altres 30 dies, comunicant a l'autoritat judicial d'emissió tal circumstància i els seus motius, mantenint mentrestant les condicions necessàries per a l'entrega.

5. Quan, excepcionalment, no es puguen complir els terminis prevists en el present article, l'autoritat judicial d'execució espanyola informarà Eurojust precisant els motius de la demora.

Article 20. *Entrega de la persona reclamada.*

1. L'entrega de la persona reclamada es farà efectiva per un agent de l'autoritat espanyola, amb una notificació prèvia a l'autoritat designada a este efecte per l'autoritat judicial d'emissió del lloc i dates fixats, sempre dins dels 10 dies següents a la decisió judicial d'entrega.

2. Si per causes alienes al control d'algun dels Estats d'emissió o d'execució no poguera verificar-se en este termini, les autoritats judicials implicades es posaran en contacte immediatament per a fixar una nova data, dins d'un nou termini de 10 dies des de la data inicialment fixada.

3. Excepcionalment, l'autoritat judicial podrà suspendre provisionalment l'entrega per motius humanitaris greus, però esta haurà de realitzar-se mentres estos motius deixen d'existir. L'entrega es verificarà en els 10 dies següents a la nova data que s'acorde quan tals motius deixen d'existir.

4. Transcorreguts els terminis màxims per a l'entrega sense que la persona reclamada haja sigut rebuda per l'Estat d'emissió, es procedirà a la posada en llibertat de la persona reclamada, sense que això siga fonament per a la denegació de l'execució d'una posterior orde europea basada en estos fets.

5. En tot cas, en el moment de l'entrega l'autoritat judicial d'execució espanyola informarà l'autoritat judicial d'emissió del període de privació de llibertat que haja patit la persona a què es referisca l'orde europea, a fi que siga deduït de la pena o mesura de seguretat que s'impose.

Article 21. *Entrega suspesa o condicional.*

1. Quan la persona reclamada tinga un procés penal pendent davant de la jurisdicció espanyola per un fet distint del que motive l'orde europea, l'autoritat judicial d'execució espanyola, encara que haja resolt complir l'orde, podrà suspendre l'entrega fins a la celebració de juí o fins al compliment de la pena imposada.

2. En el supòsit de l'apartat anterior, l'autoritat judicial d'execució espanyola acordarà, si així ho sol·licitara l'autoritat judicial d'emissió, l'entrega temporal de la persona reclamada en les condicions que formalitze per escrit amb la dita autoritat judicial i que tindran caràcter vinculant per a totes les autoritats de l'Estat membre emissor.

Article 22. *Entrega d'objectes.*

1. A petició de l'autoritat judicial emissora o per pròpia iniciativa, l'autoritat judicial d'execució espanyola intervindrà i entregarà, de conformitat amb el dret intern, els objectes que constitueixen un mitjà de prova o efectes del delictes, sense perjudici dels drets que l'Estat espanyol o tercers puguen haver adquirit sobre estos. En este cas, una vegada conclòs el juí, es procedirà a la seua restitució.

2. Els objectes mencionats en l'apartat anterior hauran d'entregar-se encara que l'orde de detenció europea no puga executar-se a causa de la defunció o l'evasió de la persona reclamada.

3. En el cas que els béns estiguen subjectes a embargament o comís a Espanya, l'autoritat judicial d'execució espanyola podrà denegar l'entrega o efectuar-la amb caràcter merament temporal, si això és necessari per al procés penal pendent.

Article 23. Decisió en cas de concurrència de sol·licituds.

1. En el cas que dos o més Estats membres hagueren emés una orde europea en relació amb la mateixa persona, la decisió sobre la prioritat d'execució serà adoptada per l'autoritat judicial d'execució espanyola, tenint en compte totes les circumstàncies i, en particular, el lloc i la gravetat relativa dels delictes, les respectives dates de les ordes, així com el fet que l'orde s'haja dictat als efectes de la persecució penal o als efectes d'execució d'una pena o una mesura de seguretat privatives de llibertat.

L'autoritat judicial d'execució espanyola podrà sol·licitar, si és el cas, el dictamen d'Eurojust amb vista a l'elecció mencionada.

2. En cas de concurrència entre una orde europea i una sol·licitud d'extradició presentada per un tercer Estat, l'autoritat judicial d'execució espanyola suspendrà el procediment i remetrà tota la documentació a l'Autoritat Central. La proposta de decisió sobre si ha de donar-se preferència a l'orde europea o a la sol·licitud d'extradició serà elevada pel ministre de Justícia al Consell de Ministres, una vegada considerades totes les circumstàncies i, en particular, les previstes en l'apartat 1 i les mencionades en el conveni o acord aplicable. Este tràmit es regirà pel que disposa la Llei d'Extradició Passiva.

3. En el cas que es decidisca atorgar preferència a la sol·licitud d'extradició, es notificarà a l'autoritat judicial d'execució espanyola, que informará l'autoritat judicial d'emissió.

En el cas que es decidisca atorgar preferència a l'orde europea, es notificarà a l'autoritat judicial d'execució espanyola a fi que es continue amb el procediment en el tràmit en què es va suspendre.

4. El que disposa este article s'entén sense perjudi de les obligacions derivades de l'Estatut de la Cort Penal Internacional.

CAPÍTOL IV

Altres disposicions

Article 24. Principi d'especialitat.

1. El consentiment o autorització per a l'enjudiciament, condemna o detenció amb vista a l'execució d'una pena o d'una mesura de seguretat privatives de llibertat, per qualsevol infracció comesa abans de l'entrega d'una persona i que siga distinta de la que va motivar la dita entrega a l'Estat espanyol, es presumirà que existix sempre que l'Estat de l'autoritat judicial d'execució haja notificat a la Secretaria General del Consell de la Unió Europea la seua disposició favorable respecte d'això, llevat que en un cas particular l'autoritat judicial d'execució declare el contrari en la seua resolució d'entrega.

2. Si s'haguera formulat la declaració, la persona entregada a Espanya no podrà ser processada, condemnada o privada de llibertat per una infracció comesa abans de la seua entrega distinta de la que haguera motivat esta, llevat que l'Estat d'execució ho autoritzara. A este efecte, l'autoritat judicial d'emissió espanyola presentarà a l'autoritat judicial d'execució una sol·licitud d'autorització, acompanyada de la informació mencionada en l'apartat 1 de l'article 3.

3. En el cas que Espanya siga l'Estat d'execució, mentres no es practique la notificació a la Secretaria General del Consell a què es referix l'apartat 1, per a l'enjudiciament, condemna o detenció amb vista a l'execució d'una condemna o mesura de seguretat privativa de llibertat per qualsevol infracció comesa abans de l'entrega d'una persona i que siga distinta de la que va motivar la dita entrega, l'Estat d'emissió haurà de sol·licitar l'autorització a què es referix l'apartat anterior, que haurà d'adoptar-se per l'autoritat judicial d'execució espanyola en el termini màxim de 30 dies, si la infracció que motiva la sol·licitud fóra motiu d'entrega de conformitat amb el que disposa la present llei, i sense perjudi de les garanties a què es referix l'article 11 d'esta llei.

4. Els apartats anteriors no s'aplicaran quan concórrega alguna de les circumstàncies següents:

a) Quan la persona haguera renunciat expressament davant de l'autoritat judicial d'execució al principi d'especialitat abans de l'entrega.

b) Quan la persona haguera renunciat expressament, després de l'entrega, a acollir-se al principi d'especialitat en relació amb determinades infraccions anteriors a la seua entrega. La renúncia s'efectuarà davant de l'autoritat judicial competent de l'Estat membre emissor, i se n'alçarà acta d'acord amb el dret intern d'este. La renúncia s'efectuarà en condicions que posen de manifest que la persona ho ha fet voluntàriament i amb plena consciència de les conseqüències que això ocasiona. Amb este fi, la persona tindrà dret a l'assistència d'un advocat.

c) Quan, havent tingut l'oportunitat d'eixir del territori de l'Estat membre a qui haja sigut entregada, la persona no ho haja fet en un termini de 45 dies des de la seua posada en llibertat definitiva, o haja tornat a tal territori després d'haver eixit d'este.

d) Quan la infracció no siga sancionable amb una pena o mesura de seguretat privatives de llibertat.

e) Quan el procés penal no conclou amb l'aplicació d'una mesura restrictiva de la llibertat individual de la persona.

f) Quan la persona estiga subjecta a una pena o mesura no privatives de llibertat, incloses les sancions pecuniàries, o a una mesura equivalent, encara que la dita pena o mesura pogueren restringir la seua llibertat individual.

Article 25. Trànsit.

1. El trànsit d'una persona per a l'execució d'una orde europea per territori espanyol requerirà únicament l'aportació per l'Estat d'emissió de les dades següents:

a) La identitat i nacionalitat de la persona que és objecte de l'orde europea.

b) L'existència d'una orde europea.

c) La qualificació jurídica del delicte.

d) La descripció de les circumstàncies del delicte, inclosos la data i el lloc.

2. S'exceptua el trànsit aeri sense escales, excepte si es produïra un aterratge forçós.

3. A Espanya, la competència per a rebre la informació sobre el trànsit correspon a l'Autoritat Central.

Article 26. Entrega ulterior.

1. El consentiment per a l'entrega per l'Estat espanyol d'una persona a un altre Estat membre, en virtut d'una orde europea dictada per a una infracció comesa abans de la seua entrega, es presumirà que ha sigut donat respecte de tots aquells Estats d'execució que hagen notificat a la Secretaria General del Consell la seua disposició favorable respecte d'això, si no és que

en un cas particular l'autoritat judicial d'execució declare el contrari en la seua resolució d'entrega.

2. L'Estat espanyol tampoc necessitarà el consentiment de l'autoritat judicial d'execució, per a entregar una persona que li haja sigut entregada en execució d'una orde europea per una infracció comesa abans de la seua entrega, en els casos següents:

a) Si la persona reclamada, havent tingut ocasió d'abandonar el territori de l'Estat a què haguera sigut entregada, no ho fera en el termini de 45 dies des de la seua posada en llibertat definitiva, o haguera tornat a tal territori després d'abandonar-lo.

b) Si la persona reclamada haguera consentit a ser entregada a un altre Estat membre distint de l'Estat membre d'execució en virtut d'una orde de detenció europea. El consentiment es prestarà davant de l'autoritat judicial competent de l'Estat membre emissor, i s'alçarà acta d'este d'acord amb el dret intern d'este. El consentiment es prestarà en condicions que posen de manifest que la persona ho ha fet lliurement i amb ple coneixement de les seues conseqüències. Amb este fi, la persona reclamada tindrà dret a l'assistència d'un advocat.

c) Si la persona reclamada no s'acull al principi de l'especialitat, de conformitat amb el que disposen els paràgrafs a), b) i c) de l'apartat 4 i en l'apartat 2 de l'article 24.

3. En els supòsits no prevists en l'apartat anterior, l'Estat espanyol necessitarà l'autorització de l'autoritat judicial d'execució, que se sol·licitarà de conformitat amb el que disposa l'article 6 adjuntant a la sol·licitud la informació mencionada en l'apartat 1 de l'article 3 i una traducció.

4. El consentiment de l'Estat espanyol per a l'entrega per l'Estat d'emissió a un tercer Estat, en virtut d'una orde europea dictada per a una infracció comesa abans de la seua entrega, mentres no es realitze per Espanya la declaració a què es referix l'apartat 1 d'este article, exigirà la sol·licitud d'autorització per l'Estat de què es tracte que haurà d'adoptar-se per l'autoritat judicial d'execució espanyola en el termini màxim de 30 dies, si la infracció que motiva la sol·licitud fóra motiu d'entrega de conformitat amb el que disposa la present llei, i sense perjudici de les garanties a què es referix l'article 11 d'esta llei.

Article 27. *Entrega ulterior a una extradició.*

1. En el cas que la persona reclamada haja sigut extradida a Espanya des d'un tercer Estat, i que esta estiguera protegida per disposicions de l'acord en virtut del qual haguera sigut extradida relatives al principi d'especialitat, l'autoritat judicial espanyola d'execució sol·licitarà l'autorització de l'Estat que l'haja extradit perquè pugui ser entregada a l'Estat d'emissió. Els terminis prevists en l'article 19 començaran a comptar en la data en què les dites regles relatives al principi d'especialitat deixen d'aplicar-se.

2. Mentres es tramita l'autorització, l'autoritat judicial espanyola d'execució garantirà que continuen donant-se les condicions materials necessàries per a una entrega efectiva.

Article 28. *Extradició ulterior.*

1. Quan una persona haja sigut entregada a Espanya en virtut d'una orde europea, si és sol·licitada posteriorment la seua extradició per un Estat que no siga membre de la Unió Europea, no podrà atorgar-se la dita extradició sense el consentiment de l'autoritat judicial d'execució que va acordar l'entrega, a l'efecte del qual el Jutjat Central d'Instrucció cursarà la pertinent sol·licitud.

2. Si les autoritats judicials espanyoles hagueren acordat l'entrega d'una persona a un altre Estat membre de la Unió Europea, en virtut d'una orde europea, i els fóra sol·licitat el seu consentiment per les autoritats judicials d'emissió a fi de procedir a la seua extradició a un tercer Estat no membre de la Unió Europea, este consentiment es prestarà de conformitat amb els convenis bilaterals o multilaterals en els quals Espanya siga part, tenint la petició d'autorització la consideració de demanda d'extradició a estos efectes.

Article 29. *Immunitats i privilegis.*

1. Quan la persona a què es referix l'orde europea tinga immunitat a Espanya, l'autoritat judicial d'execució sol·licitarà sense demora a l'autoritat competent l'alçament de tal privilegi. Si competix a un altre Estat o a una organització internacional, correspondrà fer la sol·licitud a l'autoritat judicial que haja emés l'orde europea, a l'efecte de la qual l'autoritat judicial d'execució comunicarà a la d'emissió la dita circumstància.

2. Mentres es resol sobre la sol·licitud de retirada de la immunitat a què es referix l'apartat anterior, l'autoritat judicial d'execució haurà d'adoptar les mesures cautelars que considere necessàries per a garantir una entrega efectiva quan la persona haja deixat de disfrutar d'un privilegi o immunitat d'este tipus.

3. Una vegada haja sigut informada l'autoritat judicial d'execució de la retirada de la immunitat o privilegi abans referits, començaran a computar-se els terminis prevists en esta llei.

4. Quan la persona a què es referix l'orde europea haja arribat a Espanya com a conseqüència d'una extradició d'un tercer Estat no pertanyent a la Unió Europea, i l'entrega estiga limitada al delictes per al qual es va concedir, els terminis de resolució assenyalats en l'apartat anterior començaran a córrer des que les autoritats de l'Estat que va extradir la persona reclamada mostren la seua conformitat perquè quede sense efecte el principi d'especialitat i pugui entregar-se l'individu a l'Estat emissor de l'orde europea. Mentres es notifica la decisió, el jutge o tribunal mantindrà les condicions precises per a fer l'entrega, si és el cas.

Disposició adicional primera. *Relació amb altres instruments jurídics.*

Les condicions, requisits i procediment per a emetre i complir l'orde de detenció europea es regiran pel que estableix la present llei, excepte allò que preveuen els convenis bilaterals o multilaterals subscrits per Espanya en els quals se simplifique o facilite el procediment d'entrega, d'acord amb el que disposa l'apartat segon de l'article 31 de la Decisió marc.

Disposició adicional segona. *Transmissió de l'orde europea a través de la Xàrcia Judicial Europea.*

La transmissió de l'orde europea a què es referix l'article 7, primer paràgraf, d'esta llei, podrà efectuar-se, en el moment en què siga operatiu, a través del sistema de telecomunicacions protegit de la Xàrcia Judicial Europea, regulada en la Decisió 2002/187/JAI, de 28 de febrer del 2002.

Disposició adicional tercera. *Remissió i execució d'ordes europees provinents o dirigides a Gibraltar.*

L'aplicació de les disposicions pel que fa a ordes europees provinents o dirigides a la colònia britànica de

Gibraltar es regiran pel que disposa el «Règim acordat sobre autoritats de Gibraltar en el context dels instruments de la Unió Europea i de la Comunitat Europea i Tractats Connexos», contingut en el document del Consell 7998/00 JAI 45 MON 73, de 19 d'abril del 2000.

Disposició transitòria primera. *Equivalència de la descripció del Sistema d'Informació Schengen.*

Amb caràcter provisional, fins al moment en què el Sistema d'Informació Schengen tinga capacitat per a transmetre tota la informació que figura en l'article 3, la descripció equivaldrà a una orde europea fins que l'autoritat judicial d'execució reba l'original en bona i deguda forma.

Disposició transitòria segona. *Règim transitori.*

1. La present llei serà aplicable a les ordres europees de detenció i entrega que s'emeten amb posterioritat a la seua entrada en vigor, encara que es referixen a fets anteriors a esta.

2. Els procediments d'extradició que es troben en curs en el moment de l'entrada en vigor de la present llei continuaran tramitant-se com a tals fins a la seua conclusió.

3. Les disposicions de la present llei només seran aplicables respecte dels Estats membres que hagen notificat a la Secretaria General del Consell i a la Comissió de la Unió Europea el text i l'entrada en vigor de les disposicions d'adaptació de les seues legislacions nacionals, en virtut de les obligacions derivades de la Decisió Marc del Consell de la Unió Europea 2002/584/JAI, de 13 de juny del 2002, relativa a l'orde de detenció europea i als procediments d'entrega entre Estats membres. Mentrestant, i respecte dels altres Estats membres, es continuaran aplicant les disposicions vigents en matèria d'extradició fins a la data en què en tals Estats membres s'apliquen aquelles disposicions.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 14 de març del 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

ANNEX

Orde de detenció europea¹

La present orde ha sigut dictada per una autoritat judicial competent. Sol·licite la detenció i entrega a les autoritats judicials de la persona mencionada a continuació, als efectes d'enjudiciament penal o d'execució d'una pena o d'una mesura de seguretat privatives de llibertat.

a) Informació relativa a la identitat de la persona buscada:

Cognom(s):

Nom(s):

Cognom(s) de fadrina (si és el cas):

Àlies (si és el cas):

Sexe:

Nacionalitat:

Data de naixement:

Lloc de naixement:

Residència i/o domicili conegut:

En cas que en conega: idioma/idiomes que entén la persona buscada:

.....

Trets físics particulars/descripció de la persona buscada:

.....

Fotografia i impressions dactilars de la persona buscada, si estan disponibles i es poden transmetre, o senyes de la persona a qui dirigir-se a fi d'obtindre-les o d'obtindre una caracterització del ADN (si no s'ha inclòs esta informació i se'n disposa per a la seua transmissió)

b) Decisió sobre la qual es basa l'orde de detenció

1. Orde de detenció o resolució judicial executiva d'igual força:

Tipus:

2. Sentència executiva:

.....

Referència:

¹ La present orde s'haurà de redactar i traduir en una de les llengües oficials de l'Estat membre d'execució, si es coneix el dit Estat, o en qualsevol altra llengua acceptada per este.

c) Indicacions sobre la duració de la pena:

1. Duració màxima de la pena o mesura de seguretat privatives de llibertat que pot dictar-se per la infracció o les infraccions:

.....
.....

2. Duració de la pena o mesura de seguretat privatives de llibertat imposada:

Pena que queda per complir:

.....
.....

d) Resolució dictada en rebel·lia i al terme d'un procediment judicial durant el qual la persona estava absent o no representada (ratlle el que no corresponga i precise):

– La persona de què es tracta va ser citada personalment o informada per altres mitjans de la data i lloc de la vista en què es va dictar la resolució en rebel·lia

o

– La persona de què es tracta no va ser citada personalment ni informada per altres mitjans de la data i lloc de la vista en què es va dictar la resolució en rebel·lia, però disposa de les següents garanties jurídiques després de l'entrega a les autoritats judicials (si estes garanties poden presentar-se amb anticipació):

Precisar les garanties jurídiques:

.....
.....
.....

e) Infracció(ons):

La present orde es referix a un total de infracció/infraccions.

Descripció de les circumstàncies en què es va(n) cometre la infracció o infraccions, inclòs el moment (data i hora), lloc i grau de participació en esta/estes de la persona buscada:

.....

Naturalesa i tipificació legal de la infracció o infraccions i disposició legal o codi aplicable:

.....

1. Marque les caselles corresponents si es tracta d'una o diverses infraccions següents castigades en l'Estat membre emissor amb una pena o una mesura de seguretat privatives de llibertat d'un màxim de com a mínim 3 anys, segons estan definides en el Dret de l'Estat membre emissor:

- pertinença a una organització delictiva,
- terrorisme,
- tràfic de sers humans,
- explotació sexual dels xiquets i pornografia infantil,
- tràfic il·lícit d'estupefaents i substàncies psicotròpiques,
- tràfic il·lícit d'armes, municions i explosius,
- corrupció,
- frau, inclòs el que afecte els interessos financers de les Comunitats Europees d'acord amb el Conveni de 26 de juliol de 1995, relatiu a la protecció dels interessos financers de les Comunitats Europees,
- blanqueig dels productes del delictes,
- falsificació de moneda, inclosa la falsificació de l'euro,
- delictes d'alta tecnologia, en particular delictes informàtics,
- delictes contra el medi ambient, inclòs el tràfic il·lícit d'espècies animals protegides i d'espècies i varietats vegetals protegides,
- ajuda a l'entrada i residència en situació il·legal,
- homicidi voluntari, agressió amb lesions greus,
- tràfic il·lícit d'òrgans i teixits humans,

- 0 segrest, detenció il·legal i presa d'ostatges,
- 0 racisme i xenofòbia,
- 0 robatoris organitzats o a mà armada,
- 0 tràfic il·lícit de béns culturals, incloses les antiguitats i les obres d'art,
- 0 estafa,
- 0 xantatge i extorsió de fons,
- 0 violació de drets de propietat industrial i falsificació de mercaderies,
- 0 falsificació de documents administratius i tràfic de documents falsos,
- 0 falsificació de mitjans de pagament,
- 0 tràfic il·lícit de substàncies hormonals i altres factors de creixement,
- 0 tràfic il·lícit de materials radioactius o substàncies nuclears,
- 0 tràfic de vehicles robats,
- 0 violació,
- 0 incendi voluntari,
- 0 delictes inclosos en la jurisdicció de la Cort Penal Internacional,
- 0 segrest d'aeronaus i barcos,
- 0 sabotatge

II. Descripció detallada de la infracció o infraccions distinta/distintes de les enumerades en el punt I:

.....

f) Altres circumstàncies relacionades amb el cas (informació facultativa):

(NB Poden incloure's observacions sobre extraterritorialitat, suspensió de terminis de prescripció de limitació temporal i altres conseqüències de la infracció)

.....

g) La present orde es referix igualment a la intervenció i entrega dels objectes que puguen servir de prova.

La present orde es referix igualment a la intervenció i entrega d'objectes en poder de la persona buscada de resultes de la infracció:

Descripció i localització dels objectes (si es coneixen):

.....

h) La infracció o infraccions per la/les qual(s) s'ha emés la present orde és/són punible(s) / ha(n) donat lloc a una pena o mesura de seguretat privatives de llibertat de caràcter perpetu:

- L'ordenament jurídic de l'Estat membre emissor disposa que es revise la pena imposada –prèvia petició o quan hagen transcorregut almenys 20 anys–, als efectes de no execució de la pena o mesura.
- L'ordenament jurídic de l'Estat membre emissor disposa aplicar les mesures de clemència a què té dret la persona en qüestió, segons el dret o pràctica de l'Estat membre emissor, als efectes de no execució de la pena o mesura.

i) Autoritat judicial emissora de la present orde:

Denominació oficial:

.....

Nom del seu representant²:

.....

Funció (càrrec/grau):

.....

Referència de l'expedient:

.....

Adreça:

.....

Núm. de telèfon: (prefix de país) (prefix de ciutat) (...)

Núm. de fax: (prefix de país) (prefix de ciutat) (...)

Correu electrònic:

Senyes de la persona de contacte per als aspectes pràctics de l'entrega:

.....

² S'inclourà, en les diferents versions lingüístiques, una referència al "titular" de l'autoritat judicial.

En cas de designar-se una autoritat central per a la transmissió i recepció administratives de les ordens de detenció europees:

Nom de l'autoritat central:

.....

Persona de contacte, si és el cas (càrrec/grau i nom):

.....

Adreça:

.....

Núm. de telèfon: (prefix de país) (prefix de ciutat) (...)

Núm de fax: (prefix de país) (prefix de ciutat) (...)

Correu electrònic:

Firma de l'autoritat judicial emissora, del seu representant o d'ambdós:

.....

Nom:

Funció (càrrec/grau):

Data:

Segell oficial (si n'hi ha)